

Dovolání 2020 - příklady na seminář

1. Žalovaná podala proti rozsudku odvolacího soudu dovolání. Stran jeho přípustnosti toliko odkázala na „ustanovení § 237 OSŘ“. Namítala, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci, přičemž odkázala pouze na „ustanovení § 241a odst. 1 OSŘ“. Navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen. Nejvyšší soud odmítl dovolání podle ustanovení § 243c odst. 1, věty první OSŘ, neboť dovolání neobsahuje vymezení toho, v čem dovolatelka spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání (srov. § 241a odst. 2 OSŘ), a v dovolacím řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat. Postupoval dovolací soud správně? Je v dovolacím řízení možný postup podle § 43 OSŘ?
2. Účastník zastoupený advokátem podal tzv. blanketní dovolání, které mělo všechny náležitosti dovolání kromě údaje o tom, v čem dovolatel spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání, a vymezení dovolacích důvodů. Tyto chybějící náležitosti dovolatel doplnil podáním učiněným pět dnů po uplynutí lhůty pro podání dovolání. Jak bude o tomto dovolání rozhodnuto a který soud toto rozhodnutí vydá?
3. Odvolací soud odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení. V poučení uvedl, že proti oběma výrokům je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu, které je nutno podat prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu. Účastník, který se řídil tímto poučením, podal dovolání proti nákladovému výroku rozsudku odvolacího soudu. Jak bude o tomto dovolání rozhodnuto a který soud toto rozhodnutí vydá?
4. Okresní soud v Uherském Hradišti usnesením ze dne 15. 11. 2013 zrušil svůj rozsudek ze dne 2. 3. 2011 (výrok I.), zastavil řízení (výrok II.), rozhodl, že žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení (výrok III.), a rozhodl, že vedlejšímu účastníkovi na straně žalobce se nepřiznává náhrada nákladů řízení (výrok IV.). Krajský soud v Brně – pobočka ve Zlíně k odvolání žalobce a vedlejšího účastníka na straně žalobce, které směřovalo jen do výroků o náhradě nákladů řízení, usnesení soudu prvního stupně ve výroku III. změnil tak, že žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci 52 260 Kč do tří dnů od právní moci usnesení (výrok I.), odvolání vedlejšího účastníka na straně žalobce zamítl (výrok II.) a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení (výroky III. a IV.).

Proti výroku I. usnesení odvolacího soudu podal dovolání žalovaný, neboť odvolací soud nesprávně při rozhodování o náhradě nákladů řízení aplikoval § 146 odst. 2 věty druhé o. s. ř. namísto § 146 odst. 2 věty první o. s. ř., případně měl aplikovat § 150 o. s. ř., a navrhl, aby dovolací soud změnil usnesení odvolacího soudu tak, že se žalovanému přiznává náhrada nákladů řízení před soudy všech stupňů. Žalobce s dovoláním vyslovil nesouhlas, namítl nepřípustnost dovolání jen do výroku o náhradě nákladů řízení.

Proti výroku II. usnesení odvolacího soudu podal dovolání vedlejší účastník na straně žalobce, když vyslovil nesouhlas s aplikací § 150 o. s. ř. Žalobce s dovoláním vedlejšího účastníka na straně žalobce vyslovil nesouhlas. Žalovaný navrhl dovolání odmítnout, neboť vedlejší účastník není oprávněn podat dovolání, nadto nebyla vymezena otázka přípustnosti dovolání podle § 237 o. s. ř.

Zabývejte se přípustností obou dovolání, přičemž zejména zodpovězte přípustnost dovolání do výroku o náhradě nákladů řízení a přípustnost dovolání vedlejšího účastníka.

5. Žalobce neuspěl u Krajského soudu v Brně s žalobou na ochranu držby, kterou se domáhal zdržení se svémocných zásahů do držby, spočívajících v tom, že žalovaný na 15 minut odstavil svůj automobil na pozemku žalobce. Rozhodl se proto podat dovolání, ve kterém vymezil přípustnost dovolání tak, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na řešení otázky hmotného práva, kterou dosud dovolací soud neřešil, a to, jak dlouho musí zásah do držby trvat, aby bylo možné žalobě vyhovět. Posuďte, zda je dovolání pro řešení této otázky přípustné.
6. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem byl potvrzen rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Labem, kterým byla žalovaná Janě Kamarádové uložena povinnost vyklidit pozemek parc. č. 87 v katastrálním území Bukov, obci Ústí nad Labem. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná dovolání. Dovolací důvod vymezila následovně: „Odvolací soud nesprávně hodnotil provedené důkazy, protože pokud by je hodnotil správně, tedy nepřihlížel k výpovědi svědkyně Kopečkové, která zjevně lhala, dospěl by k závěru, že žalovaná neužívá předmětný pozemek protiprávně, ale že byla domluvena s žalobkyní na bezplatném užívání pozemku na dobu, po jakou bude potřebovat“. Je tím vymezen způsobitelný dovolací důvod?
7. Krajský soud v Brně změnil rozsudek Okresního soudu v Blansku tak, že se určuje, že žalobce je vlastníkem nemovitosti blíže specifikované ve výroku rozsudku. Žalovaný napadl tento rozsudek dovoláním, kterému dovolací soud vyhověl, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení odvolacímu soudu. Žalobce však v době od nabytí právní moci odvolacího rozsudku do rozhodnutí dovolacího soudu nemovitost převedl na třetí osobu, v jejíž prospěch bylo vloženo vlastnické právo do katastru nemovitostí. Jaký vliv bude mít kasační rozhodnutí dovolacího soudu na vlastnické právo této osoby?
8. Žalovaná paní Marie Macháčková nesouhlasila s rozhodnutím odvolacího soudu o vypořádání společného jmění manželů, kterým jí sice byly přikázány všechny nemovité věci ze společného majetku, zároveň však jí byla uložena povinnost zaplatit žalobci (bývalému manželovi) zaplatit částku 2 400 000 Kč. Prostřednictvím svého advokáta proto podala včasné dovolání, které bylo zasláno soudem prvního stupně s předkládací zprávou dovolacímu soudu. Asi po 4 měsících od napadení věci dovolacímu soudu však dovolatelka nešťastnou náhodou zemřela. Zabývejte se postupem dovolacího soudu.